fotbal

GIULEŞTENII AU RATAT VICTORIA ÎN PRIMA REPRIZĂ

(Urmare din pag. 1)

prudent, rațional, economic, repliindu-se și revărsîndu-se după circumstanță, făcînd în general ceea ce trebuia pentru păstrarea unui avantaj de 3 goluri. Și după ce că este o echipă puternică, ea a mai avut de cîteva ori și multă șansă, de unde se vede că norocul e cel mai adesea tot de partea celor puternici. A demonstrat-o minutul 41. *Ene Daniel a primit atunci o pasă greșită de la Perryman și, singur în careu, nu l-a putut învinge pe Jennings.* În această parte a jocului, fundașul Pop a făcut cîteva splendide incursiuni în atac. *La una dintre ele (min. 44), Pop a șutat și mingea a traversat careul, trecînd pe lîngă piciorul lui Neagu, care n-a ajuns s-o devieze în plasă.* 0—0 la pauză părea nedrept pentru bucureșteni. Dar în repriza secundă, cînd credeam că această nedreptate va fi, în sfîrșit, obligată să se retragă, meciul avea să ia o întorsătură oarecum penibilă. Jucătorii englezi au început să aibă veleități ofensive și, în min. 58, Pratt l-a deschis, printr-o pasă lungă, pe Chivers. Fundașii Rapidului au făcut un pas înainte pentru ca Chivers să rămînă în ofsaid, dar Codrea nu s-a sincronizat cu ceilalți. Chivers a scăpat atunci de penalizare a șutat în blocajul lui Răducanu, iar mingea respinsă a fost trimisă în gol de către *Pearce*. N-a fost ofsaid, a fost, în schimb, o greșeală a fundașilor din Giulești. Iar după gol a început partea urîtă a meciului. Rapidiștii, cu sentimentul că au fost nedreptățiți, aveau să devină nervoși, duri, necontrolați. Englezii s-au contaminat și ei, iar pe teren fotbalul a dispărut în fața grosolăniilor de tot felul. În min. 58, Pearce l-a faultat pe Pop, iar acesta, în replică, avea să-l tragă de păr pe agresor, ca o femeie furioasă pe altă femeie. Eliminarea celor doi a fost cît se poate de dreaptă. Răducanu îl lovise imediat după gol cu mingea pe arbitru, apoi Rică a stat cîteva minute aproape de centrul terenului și sute de oameni se rugau de el să se întoarcă între bare. La o lovitură de aut, Coates s-a plasat inteligent în spatele fundașilor (cine nu știe că în cazul repunerilor de la margine, legea ofsaidului nu funcționează?) și, primind mingea, avea să pătrundă în careu, unde Codreanu l-a juns și l-a faultat. Sancțiunea a fost legitimă: lovitură de la 11 m. Peters a executat însă în bara laterală. Jocul Rapidului s-a diluat progresiv, fotbaliștii noștri erau mai ales cu gîndul la faulturi, Boc a intrat de cîteva ori să-l fărîme pe Chivers, dar muntele ăsta de om a plecat în min. 84 într-o cursă fulgerătoare, a driblat pe cei ce i-au ieșit în cale și a marcat al doilea gol, printr-o execuție rafinată, profitînd și de faptul că Răducanu devenise beteag în momentul cînd plonjase la penalty-ul lui Peters.

Nimeni nu se îndoiește acum că Tottenham este o echipă — din toate punctele de vedere — superioară Rapidului. O elementară obiectivitate te obligă să recunoști că echipa londoneză a meritat din plin calificarea. Cu toate acestea avem cîteva lucruri de regretat. Înfrîngerea severă pe teren propriu (putea fi 3—0, ca și la Londra, ținînd cont și de lovitura de la 11 m), dar, mai ales, explozia de nervi din repriza secundă a unora dintre jucătorii rapidiști care s-au comportat dur, de o manieră care nu a onorat fotbalul nostru.

DUPĂ MECI...

La cîteva minute după terminarea partidei, rumoarea de pe culoarul vestiarelor se întețește. Se împărtășesc ultimele păreri asupra fazelor mai „dubioase", se exprimă unele nemulțumiri, se trag primele concluzii. În ambele tabere — să ne mirăm, oare? — apare deseori, ca un lait-motiv, arbitrajul slab, mai curînd, poate, ca o scuză pentru jocul destul de urît la care asistasem cu toții.

BILL NICHOLSON, managerul echipei engleze: *„Ce părere am despre joc? S-ar putea numi ceea ce am văzut azi (n.n. ieri) după amiază, joc de fotbal? Vreau să vă spun ceva: în fotbalul actual, și mai ales în competițiile europene, angajarea fizică, lupta „corp la corp" cu toată forța — a cărei limită nu cred că ar fi depășit-o jucătorii mei — este un lucru bine stabilit. El trebuie acceptat ca atare. Nu trebuie să te superi fiindcă adversarul tău luptă bărbătește și să-l lovești intenționat... Aveți buni jucători în țară, sînt convins de asta. De ce nu încearcă ei să practice un fotbal de calitate? Iată, exemplul lui Răducanu. Dacă ar juca într-o echipă engleză și, bineînțeles, s-ar lăsa de „comicăriile" lui fără nici un sens, ar putea fi unul din cei mai buni portari din lume...*

Despre arbitraj nu pot sau nu vreau — înțelegeți cum doriți — să spun nimic. Nu am chef să intru în bucluc. Au fost, în orice caz, prea multe faulturi pe teren, enorm de multe".

C. F. COX, vicepreședinte al clubului Tottenham: *„Ce aș putea să spun? Am venit să cîștigăm, am cîștigat! Rapidul a jucat mult mai bine la Londra. Aproape că nici nu poate fi comparată cu evoluția sa de azi (n.r. ieri), din meciul retur. Pe White Hart Lane a fost și un meci mult mai bun. Îmi pare rău că azi s-a întîmplat așa! Ne așteaptă meciuri grele. Sîmbătă jucăm la Liverpool, apoi, miercuri cu Chelsea. Două meciuri foarte importante. Or, acum, avem 5—6 accidentați. Arbitrul, după părerea mea, a scăpat jocul din mînă de la început".*

Italianul *ANGONESE*, arbitrul meciului, are însă o părere deosebită: *„Partida putea să devină foarte dură. Cred că poate fi apreciat faptul cum am izbutit s-o „liniștesc". În rest, un joc obișnuit, fără incidente deosebite (în afară de eliminarea celor doi jucători, al cărui motiv, cred, a putut fi văzut limpede de toată lumea), care nu a pus probleme deosebite".*

Petre CAPRĂ, președintele clubului Rapid: *„În prima repriză a fost un joc destul de frumos. Păcat că noi am ratat cele trei mari ocazii avute; rezultatul putea fi altul... După pauză, jucătorii noștri au fost mai nervoși și n-au mai izbutit să controleze jocul. Tottenham este o echipă foarte bună. Eu sînt mulțumit că Rapidul a izbutit să ajungă chiar și pînă aici — în turul III — unde a putut întîlni, chiar dacă a fost eliminată, o formație de mare valoare, de la care, sper, băieții noștri au învățat cîte ceva".*

B. MARIAN, antrenor: *„După o așa înfrîngere, nu mai pot să spun nimic. Și nici nu vreau!".*

DUMITRU: *„Dacă și la Londra, arbitrul ar fi fost așa de atent cu oaspeții, n-ar fi fost rău! Numai că n-a fost...".*

Cehoslovacul *Petr VLADIMIR*, observator din partea U.E.F.A.: *„Cred că după rezultatul din meciul tur, în partida de la București nu mai putea avea loc nici un „miracol". Arbitrajul italianului Angonese a fost mediocru — deși a apreciat corect dubla eliminare cît și penaltyul".*

Dumitru GRAUR

DEȘI ARE 5 PUNCTE AVANS...

...PENTRU SPORTUL STUDENȚESC CAMPIONATUL ABIA ACUM ÎNCEPE!

După ce în campionatul trecut a pierdut de puțin „marele duel" cu A.S.A. Tg. Mureș (acum se vede mai bine ce valoare a avut disputa din moment ce echipa lui Bone se află pe unul din locurile bune ale diviziei A), după ce a eșuat, deci, în încă o tentativă de promovare, mulți și-au zis că Sportul studențesc va fi în noua ediție o echipă oarecare, fără forța morală și fizică de a mai escalada „stîncile" din drumul spre Olimp. Rezerve justificate, din moment ce în aceeași serie I a diviziei secunde venise și Progresul, cu o trupă talentată și experimentată, iar echipa din Regie cedase cîțiva jucători, dintre care Boc părea pierderea cea mai mare. Studenții bucureșteni, însă, au ignorat acest „calcul al probabilității", au crezut necontenit în marele lor ideal, și-au sporit eforturile, i-a mai ajutat și șansa (dar, spune un vechi dicton, șansa îi ajută pe cei cutezători!) și, acum, la sfîrșitul turului, echipa lui Motroc și Macsai are 5 puncte avans acolo în vîrful piramidei, de unde se zăresc parcă tot mai clar „cîmpiile verzi" ale diviziei A.

Pentru unii, ascensiunea din prima parte a turului era mai mult un joc al întîmplării, declanșat și de cele două puncte de la Tîrgoviște, cîștigate la „masa verde", ascensiune ce urma să fie stopată de prima deplasare mai dificilă. Au venit, însă, și jocurile de la Piatra Neamț, Pașcani și Rm. Vîlcea, unde echipele gazdă aflate pe ultimele locuri, trăgeau cu dinții de puncte, dar studenții n-au îngenunchiat nici acolo. Și atunci, sau mai bine zis acum, cînd Sportul studențesc s-a detașat, fiind cu adevărat performera întregii divizii B (de altfel, din diviziile A, B și C numai două echipe n-au cunoscut înfrîngerea: Sportul studențesc și Tractorul Brașov), acum cînd Progresul a rămas la 6 puncte în urma principalului concurent, performanța formației lui Motroc nu mai apare pentru nimeni un simplu joc al întîmplării, toată lumea vorbind de astă dată despre constanța și pragmatismul dobîndit din experiența campionatului trecut. Reușita Sportului studențesc din această toamnă a fost, în primul rînd, rodul disciplinei tactice, al omogenității, cît și al forței morale a formației. Pentru că, să nu uităm, studenții au cucerit **în deplasare** nu mai puțin de **10 puncte** fapt care spune foarte mult despre forța de joc și personalitatea echipei.

Bilanțul de toamnă al studenților e bine cunoscut la această oră de toți cei care urmăresc evoluția competitoarelor din scena secundă. **Din 15 partide, Sportul studențesc a cîștigat 9, a terminat 6 la egalitate, a înscris 28 de goluri și a primit 16.** Ceea ce frapează în primul rînd este eficacitatea atacului, cel care în campionatul trecut — au zis foarte mulți — a pierdut calificarea. Atacul Sportului studențesc din această toamnă înseamnă a doua forță ofensivă din întreaga divizie secundă (prima e Progresul, cu 30 de goluri înscrise). Iar în această linie de atac un merit l-au avut cele două vîrfuri, Pană și Sandu Mircea (fost la Progresul!), cu 18 goluri înscrise (primul a marcat 10), dar și capacitatea tactică a lui Motroc, care a folosit extremele Leșanu și Bujor numai în funcție de sistemul adversarului. Am fi nedrepți, însă, dacă am izola meritu͏osul atac de linia de mijlocași, în care experiența lui Jamaischi s-a împletit de minune cu elanul și calitățile fizice ale tînărului Culda, precum și de apărare (fundașul Jurcă a fost unul din cei mai buni oameni ai echipei, dacă nu cel mai bun) care, în ciuda unor slăbiciuni de plasament și sincronizare a fundașilor centrali, a luptat cu toată dăruirea, meci de meci. Și, să nu uităm că experimentatul Ion Vasile n-a putut apăra buturile echipei decît în ultimele 5 etape, datorită unui accident din campionatul trecut.

Și totuși, în pofida frumosului bilanț de toamnă, ambițiosul antrenor **Ion Motroc** se declară încă, nemulțumit de echipă **„din punctul de vedere al posibilităților și a ceea ce vreau să realizez"**. De altfel Motroc, foarte realist, nu consideră zestrea celor 5 puncte avans un atu prea mare (**„e mai curînd un stimul pentru ambițiile adversarilor noștri"**), fiind convins că Sportul studențesc **„trebuie să pregătească returul cu multă hotărîre și concentrare, pentru că un campionat se joacă pînă în ultima etapă, iar liderul trebuie să-și apere cu sudoare și joc frumos zestrea de puncte acumulate"**. Am înțeles că antrenorul Sportului studențesc nu supraestimează de loc marea performanță din tur. Pentru el, returul începe de la zero absolut și va fi, din cîte spunea, o luptă dură ce trebuie tratată cu toată seriozitatea și atenția. Pe semne că așa vor gîndi și băieții săi. Ceea ce reprezintă, de fapt, marele atu pentru împlinirea visului de cîteva decenii al studenților bucureșteni: o echipă de fotbal în prima divizie a țării.

Mircea BATRÎNU

Pană, golgeterul Sportului studențesc, și-a făcut încă o dată datoria. Lîngă el, savurează golul, din poarta Metalului Plopeni, Jamaischi, alt om de bază al liderului primei serii

Foto: Vasile BAGEAC

„IARNA ACEASTA VA DECIDE TOTUL..."

— declară Ion REINHARDT, antrenorul echipei C.S.M. Reșița

Aici, la Reșița, în „cetatea de foc" aureolată zi și noapte de flăcările cuptoarelor și ale furnalelor, și-a cîștigat, în ultimele luni, stima și prețuirea oțelarilor, un om care nu lucrează cu metalul! Într-un fel, însă, după cum îți spun, cu mîndrie, localnicii, munca lui se aseamănă cu cea a oțelarilor, cu singura diferență că din „șarja" sa de bună calitate, a ieșit, peste noapte, această echipă de fotbal, revelația turului în seria a II-a a diviziei B...

Este vorba de Ioan Rainhardt, care, oricît ar părea de ciudat, nu se lasă îmbătat de euforia succesului, acum, cînd cum se spune prin Banat, „și-a umplut bine cămara" și poate petrece în liniște și tihnă vacanța de iarnă...

— Abia acum începe greul! Iarna aceasta va decide totul...

Caut să-i alung temerile și incertitudinile, apelînd la ziarul desfăcut pe masă.

— Aveți cinci puncte avans. O pernă destul de moale pentru retur!

— Asta e mă întrerupe el, că nu trebuie să ne culcăm pe perna moale... Apoi, precizează: „În tur am avut șansa unui «start» bun... Ne-au mai ajutat apoi, slăbiciunile și inconstanța principalelor pretendente... În retur însă, ambițiile adversarilor vor spori, fără îndoială..."

— E bine că ești circumspect, dar nu aș vrea să cred că aluneci prea mult pe toboganul unei exagerate subaprecieri...

— Nu, nu sînt din fire pesimist. Sînt numai foarte realist. Nu uita că în campionatul trecut, C.S.M. Reșița se zbătea în coada clasamentului. Anul acesta este în frunte. E o diferență, nu? Și echipa a rămas tot aceeași... Doar trei jucători noi au intrat în lot: Silaghi, Kiss și Atodiresei...

— Cum îți explici, atunci, metamorfoza aceasta miraculoasă?

— Eu am venit de la U.T.A., unde am lucrat o mulțime de ani cu Nicolae Dumitrescu. Acolo există, însă, o tradiție un anumit mod de a munci în fotbal, care se bazează pe disciplină, seriozitate, respect reciproc și multă sudoare la antrenamente!.. Am căutat să aplic aceleași principii și aici. N-a fost ușor. Și-ți mai mărturisesc ceva: după trei-patru antrenamente „ca la U.T.A." cîțiva jucători — neobișnuiți cu un astfel de efort — m-au reclamat la club că sînt „tiran" și „storc sufletul din oameni"... Am fost, deci, la un pas de divorț, înainte de a face logodna, zîmbește Reinhardt... Apoi, însă, ne-am împăcat, iar cînd roadele „tiraniei" mele s-au văzut în teren, toată lumea a fost mulțumită și nimeni n-a mai scos o vorbă!...

— Aceasta crezi că a fost cheia reușitei?

— Nu numai asta. Aici am avut șansa să dau peste niște băieți buni, cuminți și serioși. Există unele echipe unde jucătorii sînt considerați niște „pierde vară". Aici, la Reșița, însă, cei mai mulți dintre fotbaliști sînt oameni cu o meserie temeinică la bază... Varga, de pildă, unul din cei mai vechi jucători și coordonatorul echipei, este maistru la Combinatul siderurgic. Rednic e tehnician principal, Kafka — electrician, Kiss — lăcătuș, Ilieș — tîmplar, Silaghi și Pîrvan — lăcătuși, Tigheli și Creștean — studenți la Institutul de subingineri și așa mai departe... Oțelarii noștri îi cunosc ca oameni de nădejde la locurile lor de muncă și de aceea îi stimează și mai mult... Oamenii din Reșița sînt trup și suflet alături de echipă. Ne însoțesc, tot mereu, la jocurile în deplasare... La Anina, de pildă, au mers cu noi vreo mie de muncitori înghesuiți în balastiere pe o vreme cîinoasă cu ploaie și lapoviță... Avem noi, oare, dreptul să înșelăm speranțele acestor oameni harnici și inimoși? Nu, cu siguranță, nu. De aceea trebuie să facem totul ca echipa LOR să intre în divizia A!

— Ești mulțumit de modul cum evoluează în teren formația dumitale?

— Încă nu. „Miza" și-a pus, de multe ori, amprenta pe jocul băieților! La primăvară, însă, promitem să facem și partide de spectacol. În iarna aceasta, avem de corijat niște lucruri...

— Unde crezi că sînt carențele mai importante?

— Linia de mijloc nu mă mulțumește încă pe deplin. De asemenea, băieții mei nu reușesc încă să se descurce în fața apărărilor aglomerate. Din această cauză am făcut jocuri mai slabe acasă și mai bune în... deplasare, unde atacanții noștri aveau la dispoziție cîmp mai larg pentru manevră.

— Există o preocupare pentru promovarea tineretului în echipă?

— Ceea ce m-a impresionat, aici, la Reșița, este faptul că vechii jucători, care au încetat activitatea s-au retras pe lîngă club și ne ajută cu multă dragoste, în creșterea noilor talente. Și nu uita că la Reșița sînt peste 1 200 de ucenici!... De dimineață pînă seara colindăm terenurile împreună cu Bratu, Sporea, și Folea și niciodată nu ne întoarcem cu... traista goală. Portarul Ilieș, de pildă, a fost descoperit în campionatul inter-secții al Combinatului... Cel puțin trei-patru juniori vor fi promovați în prima echipă cît de curînd...

— Cine crezi că rămîne principalul adversar pentru retur?

— Tot C.F.R. Timișoara. La Reșița, echipa timișoreană a jucat foarte bine. Păcat, însă, că indisciplina și nervozitatea i-au tăiat aripile...

George MIHALACHE

Prin golul acesta a cîștigat C.S.M. Reșița derbiul decisiv al turului cu C.F.R. Timișoara

Foto: Ioan CARDOȘ, Reșița

TOASTUL ARĂDENILOR PENTRU NICOLAE DUMITRESCU ȘI IOSIF LERETER

(Urmare din pag. 1)

Petescu, tot în spațiul lăsat liber de Hanceriuc, arădeanul trimite cu capul spre gol, se opun ieșenii, dar nu resping decît pînă la Broșovschi, care înscrie din apropiere.

Schimbările făcute de Mărdărescu-tatăl se dovedesc inspirate, căci înlocuitorul lui Mărdărescu-fiul, **Romilă II**, prinde în min. 63 un șut senzațional, de la circa 30 m, și balonul intră sus, sub bara de deasupra lui Vidac (tușierul Cîtu ridică inoportun steagul pentru un ofsaid pasiv. Însă arbitrul Limona, pe fază, acordă corect golul). La 2—1, U.T.A. forțează. Domide, în zi mare, pasează, șutează, centrează și în cele din urmă înscrie de două ori. Dar primul din golurile sale, cel din min. 75, a pornit de la un fault al lui Both asupra lui Hanceriuc nesancționat, și mingea l-a găsit pe **Domide** în poziție de ofsaid, nesemnalizată nici ea de tușierul C. Costică! Ultimul gol a fost înscris de același **Domide** (în min. 85) printr-o lovitură de maestru — șut cu efect din afara careului, dar și apărarea din Copou poartă aici partea ei de vină. Cu două minute mai înainte înscrisese și Petescu, dar a fost un discret fault la portar și arbitrul de centru, atent, a anulat golul.

Trebuie spus că arbitrul Limona a condus bine, dar lipsa colaborării tușierilor i-au răpit o stea.

U.T.A. termină partida în stil de mare echipă. Da fapt, toastul U.T.A.-ei pentru Nicolae Dumitrescu și Iosif Lereter a fost încoronarea ca lider de toamnă. Frumoasă toamnă pentru U.T.A....

MECIURI RESTANTE
19 decembrie
RAPID — A. S. ARMATA
PETROLUL — U.T.A.
22 decembrie
STEAGUL ROȘU — RAPID

JUCĂTORI SANCȚIONAȚI

În ședința ținută aseară, Comisia centrală de competiții și disciplină, analizînd rapoartele cu privire la comportarea nesportivă a unor fotbaliști, a dictat următoarele sancțiuni:

— **Ion Mureșan** (A.S.A. Tîrgu Mureș), 4 etape suspendare pentru injurii aduse arbitrului;

— **Mihai Hrițcu** (Sport Club Bacău), o etapă suspendare pentru joc dur.

La 22 decembrie, la Rîșnov,

LOTUL U.E.F.A. ÎNCEPE PREGĂTIRILE

Lotul lărgit „U.E.F.A. 1972" se va reuni la 22 decembrie la Rîșnov, pentru a-și începe pregătirile în vederea turneului final ce va avea loc în Spania.

După cum ne-au informat cei doi antrenori coordonatori, C. Ardeleanu și V. Zavoda accentul va fi pus pe desăvîrșirea pregătirii fizice generale. Iată-i pe cei 22 de jucători convocați: Ciurea, Naste, Balaș, Anghelini, Naghi, Grigoraș, Purima, Onuțan, Crețu, Olaru, Ion Ion, Dumitriu, Angelescu, Istrătescu, Luchescu, Șumulanschi, Răducanu, Szabados, Din, Crișan, Vrînceanu, Sas.

Pregătirile se vor face la Rîșnov, pînă la 10 ianuarie 1972.

ARBITRII MECIURILOR DIN 19 DECEMBRIE

Partidele restante din etapa a XIII-a a campionatului diviziei A care se vor disputa duminică 19 decembrie vor fi conduse de următoarele brigăzi de arbitri:

- **Rapid — A. S. Armata Tg. Mureș: N. CURSARU**, ajutat de N. Moroianu și I. Chiriță (toți din Ploiești);
- **Petrolul — U.T.A.: V. DUMITRESCU**, ajutat de M. Buzea și I. Hrisafi (toți din București).

PRONOSTICUL NOSTRU LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 51 DIN 19 DECEMBRIE

I.	Atalanta — Catanzaro	1
II.	Cagliari — Fiorentina	1
III.	Juventus — Sampdoria	1
IV.	Lanerossi — Internazionale	1,X,2
V.	Mantova — Varese	1
VI.	Milan — Roma	1,X
VII.	Napoli — Torino	1,X
VIII.	Verona — Bologna	1,X
IX.	Foggia — Bari	1,X
X.	Genoa — Modena	1
XI.	Lazio — Perugia	1
XII.	Reggiana — Brescia	X
XIII.	Reggina — Taranto	1

„Dacă n-aș fi crezut în reușită, n-aș fi venit la Galați"

— declară antrenorul Constantin TEAȘCĂ

Abia sosit la Galați, antrenorul Constantin Teașcă n-a scăpat de rigorile interviului „de contact", pe care-l reproducem mai jos:

— Venirea dv. la Galați, la conducerea echipei F.C., a constituit un eveniment deosebit, neașteptat pentru suporterii gălățeni. Am vrea să aflăm motivele acestei alegeri.

— **Prezența mea la Galați nu reprezintă o noutate întrucît mi se făcuse o ofertă similară încă înainte de plecarea în Turcia.**

— Acesta nu pare să fie un motiv!

— **Nici nu este! Motivele sînt trei: baza materială excelentă de care dispune complexul sportiv „Dunărea" (un teren gazonat, unul cu zgură, un bazin, o sală acoperită); pasiunea și înțelegerea pentru fotbal găsită la organele locale, al căror gînd coincide cu al meu: Galațiul, centru industrial și social-cultural aflat într-un mare progres, trebuie să aibă o echipă de fotbal în divizia A... Mi se pare aceasta, înainte de toate, o chestiune de ambiție.**

— V-ați făcut un plan pentru „relansarea" fotbalului gălățean?

— **Vreau să știți că am venit aici pentru a rămîne, am semnat un contract pe o durată de trei ani și mi-a făcut mare bucurie faptul că toată lumea — de la organele locale și pînă la ultimul susținător — dorește redresarea fotbalului gălățean. Scopul principal este legat — în perioada de început — de formarea unei valori medii pe plan județean și de crearea, în vîrful piramidei, a unei echipe care să aspire, cît mai repede posibil, la promovarea în divizia A. Pentru acest lucru, fotbaliștii trebuie să se angajeze conștient, cu TOATE POSIBILITĂȚILE, la sarcini de loc ușoare...**

— Vă așteaptă o muncă grea. Cum credeți că vă veți descurca?

— **Ei, știu, meseria este destul de ingrată, dar asta este... Și-apoi, toată viața mi-a plăcut să lucrez cu echipe și jucători neformați, mi-a plăcut munca de început, să iau echipe și să le ridic, să le fac un nume... Deși, recunosc, n-am prea mare încredere în promisiuni — am auzit atîtea angajamente —, mă simt obligat, de această dată, să cred în angajamentele fotbaliștilor gălățeni.**

— Care au fost primele măsuri, după contactul cu jucătorii?

— **Efectiv, vom trece la treabă la 5 ianuarie. Pînă atunci, le-am recomandat băieților să-și trateze maladiile de toate genurile, carii dentare, apendicite, polipi etc. Condițiile pe care le avem la dispoziție și încrederea care ni se arată trebuie, cred, valorificate, cu inteligență și tact. Iubitorilor de fotbal din Galați aș vrea să le spun că — încrezător fiind în relansarea echipei favorite — îmi va fi imposibil să schimb situația peste noapte, dar că nici nu-i voi dezamăgi. Dacă n-aș fi crezut în reușită, n-aș fi venit la Galați...**

T. SIRIOPOL-coresp. județean

ARBITRI ROMÂNI LA MECIUL FRANȚA-IRLANDA

Comitetul de arbitri al F.I.F.A. a stabilit ca partida Franța—Irlanda, din preliminariile pentru turneul final al Campionatului mondial din 1974, să fie condusă de o brigadă de arbitri români. După cum am fost informați de secretarul Colegiului central de arbitri, I. Marinescu, cei trei arbitri vor fi desemnați după încheierea activității competiționale. Secretarul colegiului ne-a mai anunțat că meciul **Albania — R. D. Germană**, tot din preliminariile C.M. 1974, nu va fi condus de arbitri români, deoarece Comitetul de arbitri F.I.F.A. a revenit asupra primei delegări, luînd în considerare faptul că cele două reprezentative fac parte din aceeași grupă preliminară cu România.